

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Jeg vil gerne oplyse over for fru Aase D. Madsen, at selve plejehjemstilsynet og plejehjem er et ansvarsområde, der ligger hos socialministeren.

Det har været drøftet i regeringen, hvorvidt embedslægen skulle spille en mere aktiv rolle fremover, og de drøftelser pågår. Jeg er så sammen med socialministeren klar til at gå ind i de afsluttende drøftelser meget hurtigt, så vi kan få en afklaring omkring hele den her sag.

Jeg kan ikke gå ind i diskussioner om socialministerens pressemeddelelser.

Ester Larsen (V):

Nu er det sådan, at embedslægeinstitutionen ligger under sundhedsministerens ansvarsområde, og derfor synes jeg, det var en lidt interessant oplysning, ministeren kom med i sit første indlæg, hvor ministeren måske med en anelse sarkasme i stemmen sagde, at ministeren sandelig ikke vil gå ind i arbejdstilrettelæggelsen i en embedslægeinstitution.

Det får mig så til at spørge: Betyder det så, at det var tom snak, eller at det var en fejlцитering, når det i pressen er fremgået, at ministeren meget handlekraftigt vil gå ind netop i sagen omkring den meget omtalte embedslæges arbejdsfunktioner?

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

For så vidt angår det meget aktuelle med forslaget om, at embedslægen i Århus skulle skifte arbejde, har jeg noteret mig, at Sundhedsstyrelsen samt ministeriet har stillet den sag i bero.

Det, jeg herudover har sagt jeg vil gå aktivt ind i, har været at færdiggøre diskussionen med socialministeren om, hvordan funktionen fremover skal tilrettelægges på vore plejehjem. Endvidere er der åbenbart en masse principielle diskussioner kørende i samarbejdet mellem den samlede embedslægeinstitution og Århus Kommune, og der har jeg til hensigt at gå meget håndfast og handlekraftigt til tingene for at finde ud af, hvad der er det ene og det andet i hele den sag.

Derfor har jeg planlagt at foretage en ordentlig analyse af hele situationen også ved at besøge Århus Kommune og hele embedslægeinstitutionen, men ikke at gå ind og være den daglige leder for embedslægerne. Det har vi lederne til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 32**Ester Larsen (V):**

Demens er et meget udbredt og et meget alvorligt problem i Danmark.

Vi har mellem 80.000 og 100.000 patienter, der lider af demens, og der kommer 20.000 nye tilfælde til hvert år, så der er et voldsomt behov for udvikling og for forbedring af indsatsen. Det gælder den omsorgsmæssige side, men det, der interesserer mig her og nu, er den behandlingsmæssige side.

Så er mit spørgsmål, om ministeren her og nu er indstillet på at tage fat på denne her opgave. Det er jo sådan, at der bliver spredt mange gyldne løfter for tiden, og mit spørgsmål er: Hvad er regeringens svar på den kolossale udfordring, der både menneskeligt og økonomisk er repræsenteret i demens?

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Jeg er helt enig med fru Ester Larsen i hendes beskrivelse af, at demensproblemer er et stor sundhedsproblem i det danske samfund, og jeg havde nær sagt heldigvis, for det er jo et udtryk for, at folk bliver ældre, at de problemer opstår.

Jeg synes, angrebsvinklen til at se på demens må være at se på et godt konstruktivt samarbejde mellem de praktiserende læger, sygehusvæsenet og kommunerne. Det er det trekantssamarbejde, hele demensproblematikken må ses i, og ikke bare i et enkelt aspekt: sygehusvæsen, forskning eller dokumentation.

Vi må drage nogle erfaringer om, hvordan vi sikrer, at man får opdaget demens i tide og nogle kvalificerede test i primærsektoren for dem, der har behov for yderligere analyse og undersøgelse, og de skal viderevisiteres til vores undersøgelsesafdelinger på sygehusene.

Er der behov for specialistræning i forbindelse med demens, har vi også neurologiske muligheder, og endelig er der hele den kommunale omsorgsdel.

Dette vil ligge som en naturlig forlængelse af det arbejde, som regeringen, Amdtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening har igangsat efter finanslov 2000, nemlig at se på hele ældreproblematikken, og der forventer vi at få en rapport i det tidlige forår. Det vil være helt relevant og helt nærliggende, at også demens er en væsentlig del af hele ældreproblematikken, og at det også bliver taget op i den sammenhæng, hvordan vi eventuelt griber det an fremover.